

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja K. M. iz Z., protiv tuženika Zračne luke R. d.o.o. i Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 18. travnja 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/18-01/626, urbroj: 401-01/04-18-2 od 12. prosinca 2018.

i

r i j e š i o j e

Tužba protiv Zračne luke R. d.o.o. se odbacuje.

Odbija se zahtjev Zračne luke R. d.o.o. za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja trgovačkog društva Zračna luka R. d.o.o. urbroj: 1606/18 od 1. kolovoza 2018., kao neosnovana.

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da odgovornost za nastalu situaciju zbog koje traži predmetne informacije počiva upravo na pravnim osobama, te stoga traži podatke tih pravnih osoba – njihove adrese, telefone, i dakako – odgovorne osobe u pravnim osobama. Tuženik prikazuje njegov zahtjev nečim što on nije, i izvrće činjenicu da je on tražio točno ono što je navedeno u prvotnom prijedlogu za dostavu informacija, kao „krivo navođenje“, i jednako tako kao pokušaj njegovog diskreditiranja i zbunjivanja. Navodi da predmetne podatke potražuje kako bi se istim pravnim osobama mogao obratiti za naknadu štete koja je počinjena

njemu i putnicima leta u organizaciji društva L. M., a koji je trebao poletjeti iz Zračne luke R. d.o.o. na K., prema B. dana 14. lipnja 2018. Smatra da neposrednu poslovnu vezu između Zračne luke R. d.o.o. i društva L. M. dokazuje već sama činjenica da Zračna luka R. d.o.o. organizira prihvat i otpremu i aviona i klijenata društva L. M. sa zemljišta, u naravi aerodromske piste i aerodromskih prostorija u svojem vlasništvu ili posjedu. Ističe da je nesporna činjenica da je dana 14. lipnja 2018. godine postojala komunikacija između trgovačkog društva Zračna luka R. d.o.o. i trgovačkog društva S. A. G., što pojašnjava i kako su tuženici doznali ono što tužitelj nije mogao doznati – da se radi o društvu koje u svom nazivu nosi riječ S., te da je pri tome osnovano u N. Stoga smatra da je nemoguće da odjel za operacije Zračne luke R. d.o.o. vrši neometanu elektronsku komunikaciju s društvom S. A. G., a da pri tome nema u svojem posjedu apsolutno nikakve podatke o tom samom društvu i sklopljen sa istim društvom nekakav ugovor ili sporazum o suradnji na planu prihvata i otpreme putnika u kriznim situacijama u avionskom civilnom prijevozu. Smatra da je prema svemu nesporno da su i inozemno društvo L. M. i inozemno društvo S. A. mogući štetnici u slučaju nanošenja nematerijalne i materijalne štete putnicima na letu društva L. M., koji je trebao poletjeti u organizaciji Zračne luke R. d.o.o., sa aerodroma istog tuzemnog trgovačkog društva, sa javnim ovlastima. Stoga je potpuno opravdano i logično da su mu potrebni podaci o istim društvima, dakle adrese tih društava, njihov telefonski broj, kao i imena odgovornih osoba na koje će tužitelj i drugi putnici nasloviti mogući zahtjev za naknadu štete. Tužitelj predlaže da ovaj Sud tužbu uvaži, poništi rješenje tuženika Povjerenika za informiranje od 12. prosinca 2018., odredi tuženicima da naknade troškove upravnog i parničnog postupka u visini od 15.000,00 kn te naknadu nematerijalne štete na ime uskraćenih mu zakonskih, građanskih i ustavnih prava, kao i da odredi Povjereniku za informiranje da namiri troškove nastale uslijed neuredne dostave rješenja, odnosno vidnog kašnjenja u bavljenju njegovom žalbom na rješenje Zračne luke R. d.o.o.

Tuženik Zračna luka R. d.o.o. u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da prvenstveno ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, budući je tužitelj pogrešno označio Zračnu luku R. d.o.o. kao prvotuženika u ovom upravnom sporu te se u tom smislu poziva na odredbu članka 3. stavka 1. točke 1. Zakona o upravnim sporovima i članak 18. istog Zakona, kao i članak 6. stavak 1. Zakona o pravu na pristup informacijama. Napominje da je tužitelj podnio Zračnoj luci R. d.o.o. zahtjev za pristup informacijama, koji zahtjev je ista rješenjem odbacila i protiv kojeg rješenja je tužitelj izjavio redoviti pravni lijek (žalbu Povjereniku za informiranje) pa smatra da Zračna luka R. d.o.o. u ovom upravnom sporu može sudjelovati isključivo kao zainteresirana osoba. Nadalje, opreza radi, predlaže da ovaj Sud rješenjem odbaci predmetnu tužbu budući je ista podnesena izvan zakonskog roka odnosno ista je nepravodobna. Naime, iz predmetne tužbe proizlazi da je tužitelj zaprimio pobijano rješenje Povjerenika za informiranje 28. siječnja 2019., a da je tužbu u ovom predmetu predao 1. ožujka 2019., odnosno nakon proteka roka od 30 dana. Nadalje, tuženik Zračna luka R. d.o.o. u odgovoru navodi razloge zbog kojih smatra da su navodi tužitelja u tužbi izneseni u odnosu na njega neosnovani. Predlaže da ovaj Sud po provedenom postupku odbaci odnosno odbije tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti i naloži tužitelju da mu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

Tuženik Povjerenik za informiranje u svom odgovoru na tužbu u bitnom navodi da tužbeni navodi nisu osnovani budući da iz spisa predmeta i navoda tijela javne vlasti proizlazi da trgovačko društvo Zračna luka R. d.o.o. ne posjeduje tražene informacije, a sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama prvostupanjsko tijelo ih nije dužno izrađivati niti pribavljati za tužitelja. Napominje da je neistinita tvrdnja tužitelja da je on krivo

interpretirao njegov zahtjev, budući da tužitelj svoje vlastite navode iz tužbe demantira prethodno podnesenom žalbom. Predlaže da ovaj Sud odbije tužbu i potvrdi rješenje tuženika.

Tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje od 12. prosinca 2018. nije osnovan.

S obzirom da tužitelj osporava samo primjenu prava, a činjenice nisu sporne, Sud je konkretni spor riješio bez rasprave na temelju odredbe članka 36. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.).

Prema odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da je „informacija“ svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis) koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Odredbom članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju, te nema saznanja gdje se informacija nalazi.

Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je tužitelj svojim zahtjevom za pravo na pristup informacijama od 3. srpnja 2018. zatražio od trgovačkog društva Zračna luka R. d.o.o. podatke o tome kada je i na koje načine Zračna luka R. napravila usklađivanje svojeg poslovanja sa Općom uredbom o zaštiti osobnih podataka GDPR, koja se na području Europske unije prema direktivama Europske komisije primjenjuje od 25. svibnja 2018., kao i kopiju sažete dokumentacije o novouređenim pravima putnika na privatnost i zaštitu njihovih osobnih podataka, dok borave u prostoru Zračne luke R., podatke o točnoj adresi, telefonu i odgovornim osobama u društvima L. M. i S. A. koji su dana 14. lipnja 2018. na području Republike Hrvatske raspolagali podacima putnika jutarnjeg leta za B. sa Zračne luke R. i isto tako stupili u trgovinu aviosjedalima prilikom ovakvog neprimjerenog raspolaganja osobnim podacima putnika.

Zračna luka R. je svojim rješenjem od 1. kolovoza 2018. odbacila zahtjev tužitelja u pogledu dostave podatke o adresi, telefonu i odgovornim osobama u društvima L. M. i S. A. koji su dana 14. lipnja 2018. na području Republike Hrvatske raspolagali podacima putnika jutarnjeg leta za B. sa Zračne luke R. i stupali u trgovinu aviosjedalima, na temelju članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama zbog toga što tijelo javne vlasti ne posjeduje tražene informacije, dok je iz obrazloženja prvostupanjskog rješenja vidljivo da je vezano za točku 1. zahtjeva tužitelja isti obavješten da je trgovačko društvo Zračna luka R. d.o.o. uskladilo svoje poslovanje sa Općom uredbom o zaštiti osobnih podataka (GDPR) te da je Pravilnik o prikupljanju, obradi i zaštiti osobnih podataka objavljen na službenim internetskim stranicama trgovačkog društva Zračna luka R. d.o.o.

Prema ocjeni ovoga Suda pravilno je stajalište tuženika Povjerenika za informiranje da pristup informaciji u smislu Zakona o pravu na pristup informacijama pretpostavlja pristup gotovoj i postojećoj informaciji, dakle informaciji koja postoji u materijaliziranom obliku, odnosno zakonska definicija informacije ne uključuje obvezu tijela javne vlasti da izrađuje analize, izvješća i sastavlja odgovore na pitanja, sastavlja izvještaje, pokreće postupke ili da obavlja dodatne aktivnosti. Shodno tome a kako iz podataka u spisu predmeta proizlazi da trgovačko društvo Zračna luka R. d.o.o. ne posjeduje tražene informacije, te da ista kao tijelo javne vlasti u smislu odredba Zakona o pravu na pristup informacijama nije dužna utvrđivati koje su to odgovorne osobe u društvima L. M. i S. A. koje su 14. lipnja 2018. na području Republike Hrvatske raspolagali podacima putnika jutarnjeg leta za B., to je i prema ocjeni ovoga suda pravilno o zahtjevu tužitelja za pravo na pristup informacijama odlučeno sukladno

odredbi članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, odnosno pravilno je odbačen zahtjev tužitelja jer u konkretnom slučaju prvostupanjsko tijelo ne posjeduje informaciju i nema saznanja gdje se ista nalazi kako to proizlazi iz utvrđenog činjeničnog stanja u provedenom postupku.

S obzirom na navedeno Sud nalazi da je tuženik pravilno postupio kada je odbio žalbu tužitelja protiv prvostupanjskog rješenja od 1. kolovoza 2018., te je za takvu svoju odluku dao valjane razloge koje u cijelosti prihvaća i ovaj Sud, dok prigovori tužitelja u tužbi nisu prema ocjeni Suda odlučni niti od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja.

U odnosu na tuženika Zračna luka R. d.o.o. tužbu tužitelja je trebalo odbaciti jer je navedeni tuženik u predmetnoj upravnoj stvari prvostupanjsko tijelo koje je donijelo odluku čiju zakonitost u povodu žalbe ocjenjuje drugostupanjsko tijelo, Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske, pa stoga ne može biti i tuženik u tom upravnom sporu. Dakle, u odnosu na tuženika Zračna luka R. d.o.o. ne postoje pretpostavke za vođenje spora, slijedom čega je tužbu u odnosu na istu trebalo odbaciti kao nedopuštenu na temelju odredbe članka 30. a u vezi s člankom 3. točkom 1. Zakona o upravnim sporovima.

Pored navedenog treba istaknuti da Zračna luka R. d.o.o. nije niti zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu jer se ne radi o situaciji iz odredbe članka 19. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima.

S obzirom da Zračna luka R. d.o.o. nije niti tuženik, a niti zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu nije osnovan njezin zahtjev za naknadu troškova upravno spora.

Tužitelj nije uspio sa tužbenim zahtjevom za poništenje rješenja tuženika Povjerenika za informiranje, pa mu stoga ne pripadaju troškovi postupka na način kako je to zatražio u tužbi.

Imajući na umu sve navedeno, Sud nije našao osnove za poništenje pobijanog rješenja tuženika kako je to zatražio tužitelj, slijedom čega je odlučeno kao u izreci presude pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, dok je u odnosu na Zračnu luku R. d.o.o. tužba odbačena temeljem odredbe članka 30. u vezi s člankom 3. točkom 1. Zakona o upravnim sporovima kako je to odlučeno u izreci rješenja.

O troškovima spora odlučeno je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima.

U Zagreb, 18. travnja 2019.

Predsjednik vijeća:
Boris Marković, v.r.